

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 135

van **KATRIEN SCHRYVERS**

datum: 30 november 2017

aan **LIESBETH HOMANS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

Begraafplaatsen - Lijkbezorging van behoeftigen door de lokale overheid (2)

In navolging van artikel 14 van het decreet van 16 januari 2004 zijn alle kosten die voortvloeien uit het in een behoorlijke wijze voorzien in de lijkbezorging van behoeftigen, ten laste van de gemeente van het Vlaamse Gewest waar zij in de bevolkingsregisters, het vreemdelingen- of wachtregister zijn ingeschreven. Uit een bevraging die ik vorige legislatuur deed bij alle lokale besturen bleek dat de meerderheid van de gemeenten (76,2 procent) deze taak hebben overgedragen naar het OCMW.

Uit mijn bevraging van februari-maart 2013 bleek dat het aantal begravingen dat ten laste valt van de lokale overheid gaat van 800 tot 900 personen per jaar in heel Vlaanderen. In de stad Antwerpen alleen al worden jaarlijks 400 à 500 mensen begraven met steun van het OCMW.

De federatie van Belgische begrafenisondernemers haalt in recente persartikels gelijkaardige cijfers aan. Ook kaart de federatie de grote verschillen aan tussen begrafenis en crematies die door de lokale overheid ten laste worden genomen. Ook dat kwam al naar voren in de resultaten van mijn bevraging die zijn opgenomen in mijn conceptnota van 25 september 2013 voor nieuwe regelgeving over begraafplaatsen en lijkbezorging in Vlaanderen. Zo varieert het maximumbedrag voor de begraving van een behoeftige van 180 euro tot 3466 euro. Belangrijker nog dan deze maxima zijn de diensten die hierin vervat zitten. Sommige lokale overheden voorzien enkel in een kist en de begraving ervan. Anderen organiseren ook een dienst en drukken rouwberichten en/of prentjes. Een minderheid van de gemeenten verzorgt zelfs een koffietafel en zorgt voor bloemen. Mij lijkt dat minimum toch voorzien mag worden in een naamplaatje; dat getuigt niet alleen van respect, het vergroot ook de kans voor eventuele nabestaanden om de overledene terug te vinden.

Veel modaliteiten over de opdracht van steden en gemeenten om te voorzien in de lijkbezorging van behoeftigen of personen zonder nabestaanden staan in de regelgeving niet beschreven. Het decreet zegt enkel dat "er (...) in een behoorlijke wijze [moet worden] voorzien in de lijkbezorging van behoeftigen". De aanduiding 'in behoorlijke wijze' wordt niet verder gedefinieerd, de invulling ervan wordt overgelaten aan de lokale autonomie, met dus die grote verschillen tot gevolg en onvoldoende garantie om een menswaardig afscheid in alle Vlaamse steden en gemeenten te garanderen.

Ook de uitvaartsector is vragende partij om een en ander beter te regelen. De sector vraagt één tarief en dezelfde keuzemogelijkheden in heel Vlaanderen. Vereniging van

Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) heeft wel een draaiboek dat gemeenten kunnen volgen om een OCMW-begrafenis te regelen. Voor wat betreft de kosten pleit de sector zelfs voor een verplichte uitvaartverzekering voor alle cliënten van het OCMW. "Een kleine bijdrage per maand moet een financiële kater op het einde van de rit vermijden," zo klinkt het.

1. Wat is de beleidsvisie van de minister over het feit dat er zo'n grote verschillen zijn in de lijkbezorging die ten laste wordt genomen door de lokale overheden?
2. Overweegt de minister om hierover een aantal minimumvoorwaarden decretaal of door middel van een ministeriële omzendbrief te verankeren?
3. Heeft de minister zicht op het aantal gemeenten dat het draaiboek ter zake volgt dat door de VVSG werd opgesteld?

LIESBETH HOMANS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 135 van 30 november 2017

van **KATRIEN SCHRYVERS**

1. De regelgeving op de begraafplaatsen en lijkbezorging geeft veel vrijheid (en dus verantwoordelijkheid) aan de lokale besturen. Dit is een bewuste keuze geweest van de decreetgever. De lokale overheid is het best geplaatst om een invulling te geven aan de wijze van lijkbezorging voor behoeftigen.
2. Ik overweeg niet om via een wijziging aan het decreet of aan de omzendbrief minimumnormen vast te leggen voor de lijkbezorging van behoeftigen.
3. Ik heb geen zicht op het aantal gemeenten dat de leidraad van VVSG volgt.